

L.dz. 388 /OBSiL/2011/JS

Warszawa, dnia 25 stycznia 2011 r.

SEKRETARIAT SZEFKA KS
WPLYNEŁO

dnia.....08.....02.....2011.....r.

(podpis)

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W nawiązaniu do przesłanego przy piśmie GMS-WP-173-9/11 z dnia 19 stycznia 2011r. senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy - uprzejmie zawiadamiam, że Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych nie zgłasza uwag do tego projektu.

2 powasow...

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Sałajewski

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 31 stycznia 2011 r.

BSA II - 021- 18/11

01 02 2011

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 stycznia 2011 r., GMS-WP-173-9/11 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy**.

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

Warszawa, dnia 31 stycznia 2011 r.

BSA II – 021 – 18/11

Opinia

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy

I. Przedłożony do zaopiniowania senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy ma na celu wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2010 r., SK 50/08 (sentencja wyroku została opublikowana w Dz. U. Nr 88, poz. 583), stwierdzającego niezgodność przepisu art. 119 § 3 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 765 ze zm.) z Konstytucją RP.

II. Zaznaczyć należy, że dotychczasowe brzmienie art. 119 § 3 KKS, ograniczało możliwość dochodzenia roszczeń wobec Skarbu Państwa z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (na skutek orzeczonego uprzednio przypadku) dwuletnim terminem. Termin ten obowiązywał także wtedy, gdy uprawniony z przyczyn od siebie niezależnych nie wiedział o przysługującym mu roszczeniu.

Jak zauważono w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2010 r., SK 50/08, nie można wykluczyć sytuacji polegającej na tym, że właściciel przedmiotu podlegającego przypadkowi, który nie zgłosił interwencji z przyczyn od siebie niezależnych, zostanie poinformowany o utracie własności dopiero przez organ egzekucyjny, po upływie terminu na wystąpienie z roszczeniem z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Art. 119 § 3 KKS w dotychczasowym brzmieniu mógł tym samym doprowadzić do sytuacji pozbawienia faktycznego właściciela przedmiotu

ulegającego przepadkowi, możliwości realizacji przysługującego mu prawa dochodzenia roszczenia od Skarbu Państwa.

III. Zakładana zmiana Kodeksu karnego skarbowego sprowadza się do wykreślenia ostatniego fragmentu art. 119 § 3, tj. „nie później jednak niż przed upływem 2 lat od daty uprawomocnienia tego orzeczenia” i zastąpienia go zwrotem „nie później jednak niż przed upływem 10 lat od daty uprawomocnienia tego orzeczenia”.

Warto zaznaczyć, że opiniowany projekt w pierwotnym brzmieniu zakładał jedynie wykreślenie wskazanego zdania, co uzasadniane było zastosowaniem, na zasadzie analogii, dziesięcioletniego terminu, przewidzianego w art. 118 KC. Obecnie przyjęte rozwiązanie, polegające na bezpośrednim określeniu dziesięcioletniego terminu dochodzenia roszczeń, wydaje się trafniejsze przez wzgląd na jego transparentność i usunięcie ewentualnych wątpliwości odnośnie do stosowania analogii do innej gałęzi prawa.

IV. W konkluzji należy stwierdzić, że przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy **jest zgodny ze wskazaniami Trybunału Konstytucyjnego i umożliwi osobom uprawnionym realizację praw określonych w art. 119 § 2 KKS.**